

Co de Kloet is muziekproducer, presentator en werkt voor de NTR, het Conservatorium van Amsterdam en zijn eigen mediabedrijf Zivasound. Maandelijks belicht hij op deze plek de Nederlandse jazzwereld en beyond in *Stay Tuned met Co*.

Blijf spelen en luisteren

“Hoe durf jij dat programma eigenlijk *Co Live!* te noemen terwijl je het elke woensdag in de studio opneemt? Dat is helemaal niet live!” Toen mijn dochter Jasmijn Ziva die vraag voor de derde keer stelde, legde ik uit dat er heel veel liveopnamen in het programma zitten. Een andere voor haar acceptabele uitleg was dat mijn gasten voornamelijk actieve en vooraanstaande musici zijn die op de weekendavonden aan het spelen zijn. Wat betreft die livemuziek: er wordt in ons programma ook live gespeeld want elke eerste zondag van de maand nemen we 's middags op in een etablissement dat voor velen heilige grond is: Nick Vollebregt Jazz Café in Laren. Om half twee opent dit mekka haar deuren en om twee uur *sharp* beginnen we met twee uur lang muziek en interviews. Grote namen, jonge aanstormende musici, nationaal en internationaal jazztalent dat een inmiddels vast publiek steeds verrast.

Velen weten dat het duo Dick de Winter en Cees Schrama met het TROS-programma *Sesjun 'Nick'* mede op de wereldwijde jazzkaart hebben gezet. Ik vond het dan ook eervol dat Cees met zijn vrouw Enny vaste gasten waren bij onze opnamen. Producer Martine van Zelst zorgde altijd voor een tafeltje helemaal vooraan en Cees bleef de nieuwe jazz volgen en genoot ervan. Op 3 maart speelde mijn goede vriend Michiel Borstlap een minisuite en besloot on the spot de laatste twee minuten een heerlijke *swampy* blues te bedenken. In de naklank van het slotakkoord zei hij, Schrama aanwijzend: “Deze is voor jou, Cees!” En bij het invullen van de speellijst zei hij: “Noem dat laatste stuk maar *Blues For Cees Schrama*.” Het moment kreeg een extra lading: het bleek de op één na laatste keer dat Cees in Nick Vollebregt zou zijn. Ruim dertig jaar presenteerde hij er *Sesjun*, zijn hele leven maakte hij zich sterk voor de jazz en vooral voor de jonge spelers.

Vlak voor de uitzending van een maand later belde hij me op en zei: “Je hoeft mijn tafel niet vast te houden zondag, ik lig in het ziekenhuis. En eerlijk gezegd heb ik er geen zin meer in.” Op 22 mei overleed een van de belangrijkste ambassadeurs van de Nederlandse Jazz. Een man zonder vijanden, een man die mij liet beloven zijn motto ‘Blijf Spelen En Luisteren’ uit te dragen. Met zoveel gevestigd en jong talent en een intelligent publiek aan de ene kant en aan de andere kant de grijze muizen van de jazzpuristen en de cultuur verstorende beleidsmakers en hun spreadsheetfetisj snap ik Cees’ dringende verzoek: een verzoek dat hij in de laatste seconde dat ik hem zag nogmaals benadrukte. Belofte maakt schuld! We blijven spelen en luisteren.